

نگاهی تحلیلی به شاخصه های معماری منظر و الگوهای آموزشی

محمد شریف شهیدی *

مجتبی انصاری **

مهرزاد یالپانیان ***

چکیده

طراحی محیط و خلق مناظر به فرایندی علمی و خلاق نیازمند است. بر این اساس تواناییهای طراحان محیط و منظر، ایشان را قادر به رسیدن به نتایج مناسبتری می‌سازد برای رسیدن به این مهم، آموزش دهنده‌گان طراحی محیط، باید تعادلی بین راهکارهای ارائه شده توسط برنامه ریزی محیط و منظر و خلاقیتهای موجود در فرایند آفرینش اثر معماری ایجاد کنند تا در ضمن آنکه فرآگیران در محیطی خلاق به آفرینش اثر هنری خود ادامه می‌دهند، ملزمات اجرایی طراحی محیط را نیز مدنظر قرار داده و طراحی آنها مطابق با واقعیات موجود باشد. بر این اساس است که مقاله حاضر، ضمن بیان تعاریف طراحی محیط و منظر و نگاهی به الگوهای گذشته در فرایند طراحی محیط، به بیان ضرورت آموزش معماری منظر بر مبنای عوامل ذکر شده می‌پردازد. در این راستا با سرمشق‌هایی از "روش چند لایه ای" مک‌های در یافتن پتانسیلهای محیطی و کاربست دیاگرامهای اجرایی وابسته در پروژه‌هایی اجرایی، به بیان پیشنهاداتی در زمینه آموزش طراحی محیط و منظر پرداخته خواهد شد.

۵۱

واژه‌های کلیدی

طراحی محیط و منظر، برنامه ریزی معماری منظر

* پژوهشگر مهندسی معماری دانشگاه تربیت مدرس

** دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه تربیت مدرس

*** کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

۱. مقدمه

حرفة معماری منظر به منظور ارتقای کیفیت محیط، نیازمند حضور متخصصینی است که به هر دو عرصه دانش در زمینه علوم طبیعی و خلاقیت هنری آشنا هستند. دو گانگی میان زمینه هنری معماری منظر از یک سو و زمینه علمی آن از سوی دیگر، موجبات ایجاد دایره گسترده ای در کارهای متخصصین این رشته می گردد. "در دیدگاههای جدید طراحی محیط و منظر، طراحان برای مواردی بیش از طراحی پارک آموزش می بینند. مطالعه طیف وسیعی از علوم، برای کسب مهارت های میان رشته ای مهمترین وظیفه طراح منظر است. این رویکرد جامع و کل نگر با رعایت حساسیت های محیطی و ظرفیتهای طراحی منظر بهترین راه حصول تعادل بین زیبایی و کارایی محیط است. طراح منظر پلی بین دنیای علم و هنر ایجاد کرده و تحلیل را با خلاقیت پیوند می دهد" [بل، ۱۳۸۲: ۱۳۲]. طراحان منظر کسانی هستند که خود را هنرمندان زمین می نامند و مکانهایی هنری خلق می کنند. این امر خلاقانه، در جهت بیان مفاهیمی برگرفته از جهان هستی می باشد و صرفاً روندی در جهت حل مشکلات فضایی نیست. از سوی دیگر در این زمینه فعالیتهای زیادی توسط گروههای دیگر تحت عنوان "رشته های وابسته"^۲ و یا طراحانی که در یک زمینه خاص فعالیت دارند، انجام می شود. از جمله این دسته افراد می توان به مهندسین عمران، بوم‌شناسان و حتی متخصصین علوم کامپیوتر اشاره نمود. این افراد تنهایی توانند به فرایندهای علمی توجه نمایند، اما قادر به آفرینش فضایی مطلوب که ساکنین شهرها به آن نیازمند هستند، نخواهند بود. دایره فعالیت آنها در زمینه طراحی محیط بسیار محدود بوده و تنها می توانند به عواملی خاص توجه داشته باشند و تلاشی برای ترکیب مولفه های موثر در زمینه خلق محیط ندارند. اساس دانش طراحی محیط، در هم آمیزش خلاقانه و هنرمندانه فاکتورهای تاثیرگذار در طبیعت می باشد. در حقیقت "طراح منظر در تلاش است تا طیفی از نیازهای انسان را در زمانی مشخص برطرف سازد و بین ظرفیت فیزیکی و ادراکی منظر تعادل ایجاد کند. این کار باید به شیوه ای پایدار صورت گیرد تا کیفیت منظر برای نسل های بعد حفظ شود و انتخاب آنها را محدود نسازد" [بل، ۱۳۸۲: ۱۳۲]. یکی از اهداف این تحقیق، ترویج رویکردی میان رشته ای، برای طراحی منظر شهر و مقیاسهای مختلف در جهت تغییر رویه منظر و سیمای عمومی شهرها است. معماری منظر یکی از رشته هایی است که در حال حاضر در زمینه برنامه ریزی و مدیریت زمین مطرح می شود و ارتباط نزدیکی با فرآیندهای طراحی دارد. معماران منظر باید با بسیاری از مفاهیم زیبایی شناسی آشنایی داشته باشند و برای انجام پروژه های طراحی محیط با متخصصان دیگر همکاری کنند. با این حال، جایگاه طراحی و نیاز به طراحان همیشه به خوبی درک نمی شود و بنابراین اشاره مختصری به حرfe طراحی منظر و به برخی تصورات نادرست در این تحقیق خالی از فایده نخواهد بود.

طرح سوالات

طراحی محیط و منظر، رشته ای پیچیده و مرتبط با سایر علوم می باشد که در جهت مشخص شدن ویژگیهای آن یافتن پاسخ به این سوالات ضرورت دارد: چگونه با تعریفی صحیح از رشته طراحی منظر، مشکلات محیطی با توجه به نیازهای اجتماع حل خواهد شد؟ دانش خاصی که معماری منظر را در ارتباط با سایر رشته های علمی وابسته تعریف می کند، چیست؟

هدف تحقیق

مقاله حاضر، در راستای یافتن پاسخ پرسش‌های مذکور، فرضیات زیر شکل می‌گیرد: شیوه‌ها و تکنیک‌های خاصی برای معماری منظر موجود می‌باشد که در بررسی گذشته گسترش پیدا کرده‌اند، بطوریکه از سطح باگهایی که معماران در گذشته طراحی می‌کردند ارتقاء پیدا کرده و از ترکیب حوزه گسترده‌ای از علوم، به عنوان مجموعه‌ای کاملاً پیچیده بین انسان و طبیعت شکل گرفته است. الگوهای مطرح شده دقیق، شفاف، روشن و قابل ترویج می‌باشند، چنانکه نه تنها مرتبط با رشته‌های علمی وابسته هستند، بلکه قابل ارتباط با سایر رشته‌ها می‌باشند. خلق مناظر جدید نیازمند توانایی ذاتی و خلاقانه معماران منظر است که این خود نیاز ترکیب با رویکردن سیستماتیک و تحلیلی می‌باشد.

روش پژوهش

روش تحلیلی – تطبیقی

در این روش با تحلیل و ارزیابی شیوه‌های موجود به ارزیابی اجمالی روش‌های آموزش معماری و تا حدودی فرایندهای طراحی معماری پرداخته می‌شود تا امکان ارائه مقایسه و بررسی تطبیقی آنها در راستای پدیداری نقش پژوهش در آموزش طراحی محیط فراهم گردد.

۲. روش‌ها

۱-۲. معماری منظر چیست؟

از آنجایی که تا هنگامی تعریف صحیحی از دوره‌های معماری منظر در دست نباشد، نمی‌توان به ارائه دیدگاه سیستماتیک و تحلیلی از آن پرداخت. برای رسیدن به این مهم، باید معماری منظر را در زبانهای مختلف مورد بررسی قرار داد، درین میان، در یک تعریف کلی معماری منظر را می‌توان طراحی و برنامه‌ریزی محیط‌های باز پیرامون زیستگاه‌های انسانی در مقیاس‌های مختلف و بر اساس دیدگاه فرهنگی آنها معرفی نمود.

با توجه به تعریف ذکر شده لازم است تعریفی را نیز از برنامه‌ریزی منظر^۳ ارائه کرد: "برنامه‌ریزی منظر"، دوره رسمی یادگیری، طراحی و آفرینش مناظر جدید در جهت نیل به اهدافی است که مورد علاقه عموم مردم می‌باشد. برنامه‌ریزی منظر چهارچوب‌هایی برای برنامه‌ریزی مناسب و صحیح مخصوصاً در مناطقی که دچار دگرگونی و آسیب‌های شدید شده‌اند (برای مثال حومه شهرها، مناطق زاغه‌نشین، حوزه‌های صنعتی و مناطق ساحلی) را فراهم می‌نماید. هدف چنین پروژه‌هایی برنامه‌ریزی و بازسازی بنیادی مناظر تخریب شده است." تعدادی از طراحان منظر در پروژه‌های بزرگ مهندسی، استخراج معدن، فعالیت‌های مربوط به احداث جنگل‌ها و کشاورزی شرکت دارند. در چنین پروژه‌هایی نه تنها امکان اصلاح کیفیات نامطلوب منظر وجود دارد، بلکه انگیزه ای ایجاد می‌گردد تا مناظر جدید در مقیاسی بزرگتر و متأثر از پویایی فرایندها و الگوهای طبیعی و فرهنگی دیده شوند. مورد اخیر، تاکنون مورد توجه چندانی نبوده است و بنابراین یکی از چالشهای طراحی امروزه است" [بل، ۱۳۸۲: ۱۳۱].

معمار منظر، فردی است که در زمینه برنامه‌ریزی منظر آموزش دیده و تربیت شده و مهارت‌ها و تکنیک‌های لازم در طراحی منظر را فرا گرفته است و قادر به تحلیل در مورد زیر مجموعه‌های وابسته به این رشته می‌باشد. در جدول شماره ۱ به این زیر مجموعه‌ها اشاره شده است. روش‌هایی که در این تحقیق به آن پرداخته شده است، در یک بخش درک هنرمندانه و خلاقیت در طراحی منظر و در قسم دیگر

۲-۲. خلاقیت در طراحی منظر

روش کلی در بیان معماری منظر همانند بیان گرافیکی ای است که معماران در آثار خود از آن استفاده می‌کنند. می‌توان گفت هنر طراحی باغ همگام با پیشرفت‌های معماری حرکت نموده و در این راستا ارائه گرافیکی و استفاده از نقاشی در طرحهای منظر در درجه بالای اهمیت قرار دارد. بر این اساس، در گذشته این طرحها شبیه نقاشی بوده اند و باعدها معمولاً بوسیله نقاشان مطرح زمان خود آراسته می‌گشتند. نقاشی منظر به طور قطع، قبل از طراحی باغ و معماری منظر گسترش پیدا کرده است و به همین علت تحقیق در زمینه روند خلاقیت در طراحی منظر همگام با مراحل خلاقیت در نقاشی می‌باشد. نکته‌ای که می‌باشد، جهت مقایسه نقاشی و طرحهای معماری منظر بصورت تحلیلی مورد بررسی قرار گیرد، روند نقاشی است. هنگامیکه نقاشان اثری را خلق می‌کنند معمولاً آن را بصورت کاملاً شخصی و در درون خویشن می‌پوراند. در اینجا فرایند خلق یک نقاشی برای مخاطب و ناظر مهم نمی‌نماید، بلکه محصول نهایی، هدف غایی خواهد بود. بنابراین هنرمند معمولاً خودش را درگیر توضیح در مورد منبع الهام اثر و یا روند طراحی نمی‌کند و این در حالی است که روند طراحی در فرایند طراحی منظر مسئله ای مهم، برای فهم طرح مورد نظر محسوب می‌شود. در اینجاست که استادان طراحی منظر می‌باشند فرایند طراحی منظر را به صورت مرحله ای به فرآگیران آموزش دهند و با این کار به پژوهش پتانسیلهای خلاقه فرد یاری رسانند. بنابراین اساس، در یک طبقه بندی کلی متغیرهای مهم در دستیابی به خلاقیت را در سه ردۀ شناختی، محیطی و شخصیتی می‌توان معرفی نمود. "متغیرهای شناختی مربوط به هوش، دانش و مهارت‌های تکنیکی هستند. این متغیرها اغلب معیارهای ارزیابی در دانشگاه‌ها می‌باشند که از طریق تجارت‌حرفه‌ای نیز کسب می‌گردد؛ متغیرهای محیطی شامل عوامل سیاسی-منهی، فرهنگی، اجتماعی-اقتصادی و آموزشی هستند و زمینه و چهارچوب طراحی را فراهم می‌کنند. متغیرهای شخصیتی شامل انگیزه شخصی، اعتماد به نفس و خلاقیت می‌باشد. عوامل شخصیتی به انتخاب افرادی که قادر به حل مشکلات پیچیده طراحی هستند کمک می‌کنند" [همان: ۱۴۴].

نکته ای که لازم است در اینجا به آن اشاره شود آن است که خلاقیت تنها شرط لازم در طراحی محیط نیست. در طراحی محیط، منظره به عناصر تشکیل دهنده آن تجزیه و رده بندی می‌گردد و به این طریق ساختار یک طرح ایجاد می‌شود. این امر مشابه فرآیند طراحی معماری می‌باشد که براساس ترکیب عناصر مقتضی در طرح شکل می‌گیرد. طراحی منظر حتی از طراحی معماری تحلیلی‌تر است. دلیل اصلی آن را می‌توان در واقعیت‌های گسترده‌تر علم منظر جستجو نمود.

معماران منظر علاوه بر خلاقیت در ارائه طرح، باید اطلاعات وابسته به مسائل زمین‌شناسی را جمع آوری نموده و نیز برروی شاخه‌های توپوگرافی از جمله لبه‌ها، دهليزها، خطوط، قله‌ها، دره‌ها، گودال‌ها، لبه‌های ساحلی و بسیاری امکانات فراوان دیگری که در طراحی منظر به روشنی نمایش داده می‌شوند، تمرکز نمایند.

ایشان اطلاعات بنیادی در رابطه با خاک را می‌توانند بوسیله خطوط مقطع و یا لایه‌های زمین بدست آورند. در این میان پوشش‌های گیاهی نیز دسته بزرگ دیگری از عناصر تشکیل دهنده رشتۀ معماری منظر می‌باشند که موجب تأثیرات گسترده‌ای، در طرحهای منظر می‌گردد. بنابراین با توجه به مطالب ذکر شده، جنبه آفرینش خلاقانه طراحی محیط نسبت به جنبه تحلیلی آن از اهمیت کمتری برخوردار می‌شود.

فعالیت	مقیاس	واژگان کلیدی
برنامه ریزی منطقه ای	$1:50000 >$	پژوهش، حفظ منابع طبیعی، توسعه، اقتصاد، جمعیت شناسی، جامعه شناسی، اصول سیاسی، GIS ^۱ ، الگوها، نقشه های منطقه ای، دیاگرام ها، آمار، نموذارها و ...
برنامه ریزی منظر	$1:50000 < < 1:5000$	پژوهش، دلیلها ، فضاهای بوم شناسی منظر، مدلهای شبیه سازی و مدلهای سه بعدی: جاذیت، آسیب پذیری، شایستگی؛ ارزیابی میزان فشار واردۀ بر محیط، پردازش، فرایندها، عکس العمل های مقابله، حفظ منابع طبیعی، GIS، نقشه های منطقه ای، دیاگرام ها و ...
طراحی منظر (مقیاس بزرگ)	$1:5000 < 1:1000$	بوم شناسی منظر، پژوهش، فرایند، دگرگونی، طراحی جدید، CAD، الگوها، نقشه های منطقه ای، نقشه ها، اسکیس ها و طراحی ها، دیاگرام ها و ...
طراحی منظر (مقیاس با جزئیات)	$1:1000 <$	هنر، فرم، شکل، دگرگونی، طرح جدید، CAD. پلانها، اسکیس ها و طراحی ها، اصول اجرایی، جزئیات، تکنیک های منظر، ساختارها، طراحی کاشت، زهکشی، آبیاری، نگهداری و ...

جدول ۱. متعارف ترین واژگان کلیدی در طراحی منظر
(Gazvoda, D.)

۳-۲. روند طراحی منظر

"سرآغاز مطالعه در ساز و کارهای فرآیند طراحی، به اوخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰ میلادی باز می گردد. طراحی پژوهی در سال های نخستین خود بر این باور مشترک مبتنی بود که طبیعت عمل طراحی تا حدود زیادی مستقل از ویژگی های موضوع آن است و بر اساس این باور، طراحی در همه زمینه ها دارای فرآیندی مشابه است"^[نديمي، ۱۳۷۸]. از سوی دیگر در اولين کنفرانس روش های طراحی که در کالج سلطنتی لندن^۵ در سال ۱۹۶۹ برپاشد، محققین و نظریه پردازان مراحل روند طراحی را در سه مرحله ۱. آنالیز^۶ ۲. ترکیب^۷ و ۳. ارزشیابی^۸ معرفی نمودند. این سه مرحله مجزا از هم و شروع هریک مستلزم پایان دیگری می باشد. مشکل اساسی در این روند از طراحی همین مستقل بودن فعالیت ها از یکدیگر بود.

علاوه بر این طی نیم قرن اخیر تحولات زیادی در زمینه طراحی صورت گرفت "که در راس آنها می توان به نظریه های طراحی معاصر اشاره نمود. در این نظریه ها، توجه خاصی به تبیین نقش انسان و تعامل آن با محیط گردیده و از این رو مقولاتی همچون "شناخت"، "ایده پردازی" ، "خلافیت" ، "تصمیم سازی" و نهایتاً "تصمیم گیری" جایگاه ویژه ای در سیر از سوال به جواب پیدا نموده است"^[محمودی، ۱۳۸۲: ۲۲۰]. شاخصترین آنها توسط آرچر [Archer, 1963] و جونز [Jones, 1970] بود که آرچر طی الگوی خود اجازه بازگشت از مرحله دیگر را در روند طراحی پیش بینی کرده بود و اگر چه باز نگری بین مراحل را بوجود می آورد اما همچنان مشکل مجزا دیدن مراحل از هم را داشت.

"الگوی جونز ارتباط بین سه مرحله آنالیز، ترکیب و ارزشیابی در داخل یک دیاگرام چرخشی و سیر طرح‌مایه^۹ از حالت خام و انتزاعی^{۱۰} به حالت تصمیم گیری^{۱۱} و نهایتاً به حالت قطعی و نهایی^{۱۲} را نشان می‌داد. که بعدها در دانشگاه منچستر تکمیل گردید و امروزه هم الگوی معتبری به شمار می‌آید" [محمودی، ۱۳۷۸، ص ۷۶]. علاوه بر این مدل، بعد از آن مدل‌های دیگری نیز توسط برخی نظریه‌پردازان برای توصیف روند طراحی پیشنهاد شدند که می‌توان از جمله به مدل‌های طرح‌مایه-آزمون، تجزیه و ترکیب و مدل تجربی اشاره نمود. تفاوت‌هایی موجود در مدل‌های بیان شده را غالباً نتیجه دودیدگاه می‌دانند: ۱. دیدگاه برنامه ریزی محور ۲. دیدگاه زیبایی محور [McHarg, 1997]. در دیدگاه برنامه ریزی محور "تمایل به برنامه ریزی ای وجود دارد که بیشتر از روش‌های طراحی با توجه به نیازهای فیزیکی، فرهنگی و اجتماعی جامعه استفاده می‌کنند و اغلب تحت تاثیر روش‌های آموزشی همواره در حال تغییر می‌باشند" [محمودی، ۱۳۷۸، ص ۷۵]. و "در نگرش مدل‌های زیبایی محور فرایندهای شناخت خلاقیت^{۱۳} در محدوده نظریه‌های هنجاری و ارزشی طراحان قرار می‌گیرد" [نگ، ۱۳۸۱: ۲۰۷]. نکته ای که در تمامی فرایندهای طراحی می‌توان بیان نمود این است که "فرایندهای طراحی نه دارای ویژگی خطی هستند و نه طول مشخصی دارند، بلکه چرخه ای و پیشرونده هستند. این فرایندها، آغاز از قبل تعیین شده ای ندارند، ممکن است طراح با مشاهده مسئله ای، یا با داشتن ایده ای، یا با خلق فیزیکی چیزی، و یا با ارزشیابی وضعیت خاصی به آن وارد شود. هدف ضمنی بهبود یک وضعیت است؛ نتیجه غیر قابل اجتناب، شناخت موارد جدیدی است که باید مورد توجه قرار بگیرند" [ماتلاک، ۱۳۷۹: ۵۱۲].

در راستای آموزش طراحی محیط، الگوهای رایج در طراحی معماری نسبت به مدل‌های معماری منظر سنتی تر می‌نماید اما همچنان شبیه به الگوهای طراحی محیط می‌باشند. در خصوص این مطلب. یک روند طراحی در معماری بصورت تئوری‌وار و به دقت در متون گوناگون، از جمله کتاب رو در سال ۱۹۹۲ تحت عنوان "تفکر طراحی"، توضیح و تشریح شده است. رو از متود ویژه معمارانه در تشریح اینکه چگونه ذهن معماران و طراحان مسائل را آنالیز می‌کند استفاده کرده است [Rowe, 1992]. راهی که در آن ایده منجر به تشکیل فرم می‌گردد یا به تعبیر بهتر ایده بر روی کاغذ انتقال می‌یابد. این روش برای تمامی طراحان یکسان می‌باشد. از دیدگاه او ایده‌های شناور و معلم در ذهن می‌باشند بصورت طرح‌های عینی مانند اسکیس، دیاگرام، پلان طبقات، مقاطع، طرح‌های پرسپکتیو و غیره بیان گرددند. طرح‌ها در ابتدای کار بسیار ساده و ابتدایی می‌باشند ولی کم کم بوسیله استفاده از عناصر گرافیکی در طرح‌های معماری بصورت خوانایی تبدیل می‌گرددند.

"روش ثبت خصوصیات منظر، توصیف آنها با تصاویر و واژه‌های بصری است. عکس‌ها یا کشیدن طرح‌های سریع نیز می‌تواند مفید واقع شود. فایده کشیدن این گونه طرح‌ها این است که می‌توانند روی اجزاء کلیدی که تعیین کننده خصوصیات منظرند، تمرکز کنند. هر چند توصیفات نوشتاری نیز می‌توانند مفید واقع شوند" [بل، ۱۳۸۲: ۱۳۷].

این امر همان چیزی است که رایزن^{۱۴} در سال ۱۹۹۴ ادعا کرده است. کسی که ایده‌هایش را از میان مصاحبه‌ها و پژوهش‌های واقعی و روشهای معماران مشهور جهان مانند سیلووی^{۱۵}، پیانو^{۱۶}، راجرز^{۱۷}، موئنو^{۱۸} و سایرین توضیح و تبیین می‌کند [Robbins, 1994]. به علاوه در دیدگاه وی، نخستین مرحله تحلیلی در کار معمارمنظر، پژوهش خلاق برای آفرینش ایده طرح می‌باشد که می‌توان آن را بر تحلیل سیستماتیک در کار ارجحیت داد. "خلافیت به عنوان هدف غایی فرایند تصور و خیال و یا بیان فهم تصویر سازی یک طرح‌مایه، یک تصویر ذهنی یا حتی یک ساختمان است. چیزی که در اینجا مورد نظر است خود تصور نیست بلکه تصور خلاق است و این قابلیتی است که طراح را در عبور از سطح مفهوم به سطح تجسم یاری می‌دهد" [آتونیداس، ۱۳۸۱: ۳۴]. طرح بوسیله طرح‌های جزئی‌تر و با دقیق‌تر و با توجه به ملزمات فنی برای ساخت ادامه پیدا می‌کند. نتیجه کار معمار، پلانی با جزئیات فنی است که چگونگی و نحوه ساخت یک اثر معماری را بیان می‌کند. با توجه به این دیدگاه شباهت فراوانی میان پژوهش‌های معماری و معماری منظر وجود دارد [Rowe, 1992].

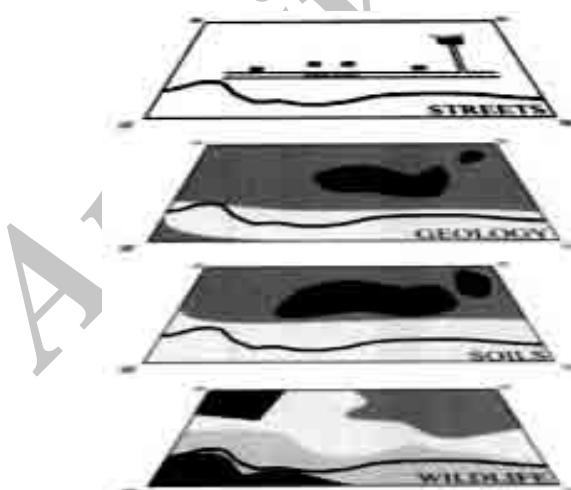
اولین مدل آموزشی طراحی محیط و منظر توسط ورن مینینگ^{۱۹} مطرح و در سال ۱۹۶۹ توسط مک هارگ^{۲۰}، به صورت جامع‌تر، تشریح گردید. تجزیه و تحلیل طرح منظر به لایه‌های مختلف ابداعی بود که توسط مک هارگ انجام شد. استفاده از نقشه‌های

مختلف و ترکیب لایه‌های گوناگون با یکدیگر نوعی خلاقیت در کار مک هاگ محسوب می‌شد و موجب معرفی الگوهای برای معماری و برنامه ریزی منظر به صورت علمی گردید. مدل سازی ساده با استفاده از لایه‌های کاغذ به تدریج به مدل سازی کامپیوترویی و پیچیده تر تبدیل شد و توسط اشتاینیتس و همکاران وی در هاروارد دنبال گردید. "مدلهای رایانه‌ای به طور روز افزونی برای تحلیل ارتباطات پیچیده در مقیاس‌های متفاوت منظر به کار می‌روند. با وجود اینکه این مدلها را نمی‌توان جانشین خلاقیت انسان نمود، آنها می‌توانند در طول زمان به طیفی از اهداف جهت ارزشیابی نتایج طراحی، پاسخ دهند. بسط این مدلها بسیار سریع بوده و به خوبی در فرایند طراحی جای خود را باز کرده و دارای عملکرد مناسبی است" [بل، ۱۳۸۲: ۱۴۵]. این پیشرفت اهمیت فراوانی در معماری منظر داشته است بطوریکه الگوی "روش چند لایه ای" پایه تمام تحلیلهای محیط و منظر در دهه اخیر گردیده است. از نقطه نظر کنونی، "روش چند لایه ای" یک امر بدیهی محسوب می‌شود، ولی در زمانی که مک هارگ [McHarg, 1969] این کار را به انجام رسانید عنوان یک روش ابداعی در برنامه‌ریزی منظر بود. از این لحاظ معماری منظر به روشنی از هنر باغ‌سازی به سمت معماری منظر مدرن حرکت کرد و قسمت خلاقانه در طراحی بوسیله روند تحلیلی علمی به خوبی تکامل پیدا کرد. شاخه برنامه‌ریزی منظر در درون معماری منظر پیشرفت کرد و قالب جدید و اصول اولیه برای که معماری منظر مدرن بنناهاده شد. در این روش پروسه آنالیز، همواره به عنوان اولین مرحله، حل مسائل برنامه‌ریزی و طراحی منظر به عنوان یک فرایند موازی با قسمت خلاقانه کار استفاده می‌شد. توانایی اجرای هر دو رویکرد در یک زمان باعث شد که این امر به عنوان یکی از ویژگی‌های معماری منظر مدرن مطرح گردد. مراحل این روند طراحی به صورت زیر بیان شد:

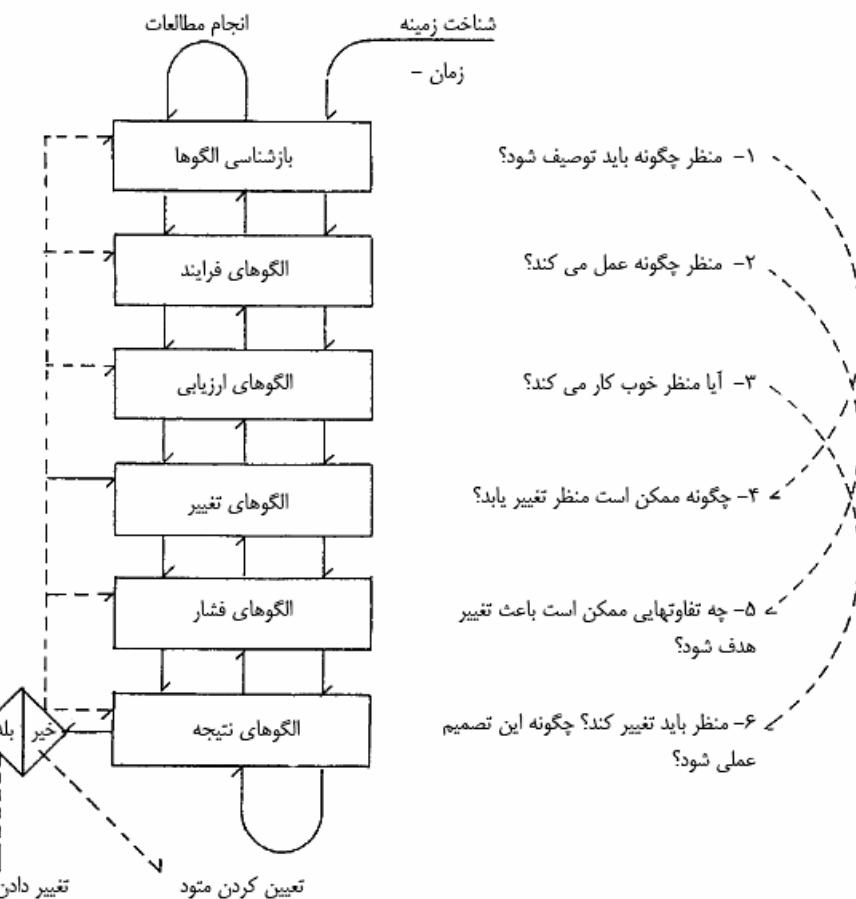
درک صحیح و تعاریف روش از مسئله؛ تحلیل و تشریح محیط و منظر؛ سنجش وضعیت موجود منظر، ارزیابی فشارهایی که تغییرات پیشنهادی بر منظر اعمال می‌کنند (با در نظر گرفتن کاربری زمین در آینده)؛ طراحی خلاق و ارائه طرح پیشنهادی.

در این راستا، ماروزیک^{۳۱} (۱۹۸۶) از یک دیاگرام برای نمایش مولفه‌های ضروری در روند طراحی منظر استفاده می‌کند. ایده وی در روند برنامه‌ریزی، شامل تشریح فضا بوسیله استفاده از داده‌های گوناگون، تبدیل داده‌ها به دیاگرام و ارزیابی آنها می‌باشد.

[p61, 1999, Marusic]



تصویر ۱. مک هارگ (McHarg) در طرحهای خود از شیوه ترکیب لایه‌های تاثیرگذار در فرایند طراحی استفاده می‌نماید.
ماخذ: 1969, McHarg



تصویر ۲. چارچوب اشتاینیتس (۱۹۹۰) از ترکیب ۶ الگو بوجود آمده است. هر الگو شامل روش‌های متفاوت برای یافتن جواب سؤالاتی که در سمت دیگر پرسیده شده، می‌باشد. نتایج براساس نمودارها و نقشه‌ها می‌تواند متغیر باشد. هر مرحله می‌تواند دوباره تکرار گردد. این روند تا زمان دستیابی به نتیجه نهایی تکرار می‌شود.

(Steinitz, 1990: 136)

بر همین اساس، اشتاینیتس در اواخر دهه هشتاد پس از ۲۰ سال استفاده از مدل‌های مختلف، چارچوبی را برای تئوری کاربردی آموزش معماران منظر و سایر طراحان حرفه‌ای ارائه داد [1990, Steiuitz]. در واقع هدف وی، تشریح مراحل اصلی در پروses طراحی منظر بود. وی ترسیم دیاگرام را بهترین وسیله برای تشریح و توضیح مراحل پروسه طراحی می‌داند.

پس از آن پژوهش‌های گسترده تری براساس چهارچوب اشتاینیتس در مرکز تحقیقات منظر دانشگاه تورنتو، انجام شد. رایت (۱۹۹۳) دیاگرام اشتاینیتس را دوباره ترسیم کرده و شرح جدیدی از چارچوب‌های طراحی تهیه نمود. رایت^{۳۲} (۱۹۹۳)، کسیک^{۳۳} (۱۹۹۶) و هوینکس^{۳۴} (۲۰۰۰) ایده "دانش نقشه‌ای" را به جای تکنیکهای توسعه یافته برای مستندسازی، فرآگیری و انتقال اطلاعات در رابطه با رشته معماری منظر جایگزین کردند [۱993, Wright, p2, 1993]. تئوری "دانش نقشه‌ای" شیوه‌ای است که به بیان موضوع و نمایش روند طراحی بوسیله دیاگرام، جدول، نقشه‌ها و سایر عوامل موثر، می‌پردازد. در همین راستا، هوینکس (۲۰۰۰) تحقیق خود را براساس استفاده از دیاگرام‌ها در پروسه طراحی منظر و توجه به عناصر گرافیکی رایج و لغات کلیدی در دیاگرام‌ها شکل داد. او نتایج تحقیق خود را در ساخت برنامه کامپیوتری پیچیده‌ای بر اساس دیاگرام‌های سه بعدی طراحی به کار بست. (Gazvoda, D. 2002)

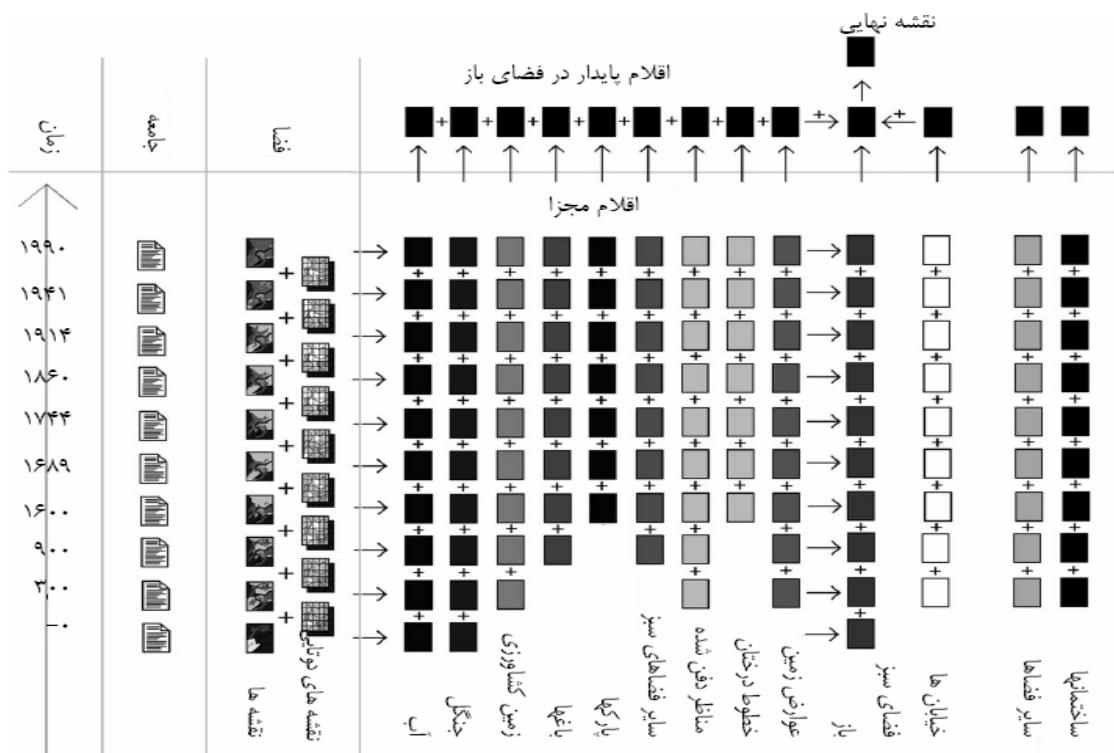
در این مدل ارائه های گرافیکی از دانش های وابسته به طراحی محیط در قالب "دیاگرام" بهترین نحوه بیان طراحی منظر معرفی می گردید. در این الگو، معماران منظر از دیاگرامها، طراحها، نوشته های مختصر و لغات کلیدی بهره می جویند و به جای سخن گفتن در مورد ادراکات انسانی می آموزند چگونه نظرات و ایده های خود را برای رسیدن به الگوهای بهینه محیط و منظر ارائه نموده و آنها را به صورت مطلوب و مطابق با نیازدرا در طرح منظر ترکیب و پیاده نمایند. (Gazvoda, D. 2002)

۳. بیان گرافیکی در طراحی محیط و منظر

همانطور که اشاره شد، استفاده از "دیاگرام" در طراحی محیط و منظر یکی از بهترین شیوه های نمایش روند طراحی می باشد. "دیاگرام"، اعضای تیم طراحی و ارباب رجوع را در نتیجه گیری نهایی یاری می رساند. بر این اساس است که در برنامه ریزی محیط و منظر، به تصویر کشیدن پارامترهای موثر به مراتب مهمتر از طرح نهایی می باشد. برنامه ریزان منظر الگوهای فضایی پیچیده ای را شبیه سازی می کنند که نتایج آنها بر حسب شرایط مختلف تغییرپذیر بوده و بر این اساس دخیل نمودن پارامترها در الگو و روابط میان آنها مهمتر از نقشه نهایی و ثابت می باشد. در این روش، پروسه طراحی کاملاً شفاف و مشخص می باشد بطوریکه پارامترهای و روابط طرح در تمام مدت می توانند کنترل، تصحیح و یا به روز گردد. این الگو نیازمند روندی است که وجود آن الگوی نهایی برنامه ریزی منظر را ارائه نماید.

با توجه به تغییرات مداوم در منظر این مدلها، می بایست قابلیت «تغییرات وابسته به زمان و منطقه» را دارا باشد. این الگوها به کاربران اجازه تغییر متغیرها و بازنگری در جوابهای جدید را خواهد داد. بر این اساس مدلها ذکر شده می توانند تغییر کنند و نقشه جدیدی بعد از آن ارائه گردد. مدلها ارائه شده باید قادر باشند تا راه حل های متعدد و مختلفی را ارائه نمایند. بنابراین داشتن تنها یک انتخاب، چنانچه استدلال ها به خوبی ارائه نگردد نمی تواند مفید باشد.

نتیجه نهایی در پروسه برنامه ریزی (مجموعه کاربری اراضی پیشنهادی) ارائه گردیده و در گروه (مجموع محلی، شهرداری و...) مورد بحث و بررسی قرار می گیرد و به موجب آن مناسبترین گزینه، به عنوان راه حل نهایی انتخاب می شود. بنابراین برنامه ریزان منظر می بایست مجموعه ای پیچیده از روابط را درنظر گرفته و این عوامل را توسط ارائه ای واضح و خواناً و قابل فهم توسط دیاگرام های گوناگون و طرح های متعدد بیان نمایند. این گونه مدلها طراحی به صورت کاملاً مستقیم در فرایند آموزش طراحی منظر نیز قابل استفاده خواهد بود. (Gazvoda, D. 2002)



تصویر ۳. دیاگرام "تحلیل منظر شهری پایدار" بر اساس تغییرات زمانی فضایی با کمک هم پوشانی نقشه‌ها

: ماخذ (Gazvoda, D. 2002)

۶۰

بر این اساس کلیه فرآیندهای طبیعی بایستی در پلان‌ها، نقشه‌ها و طراحی‌های نهایی نمایش داده شود. برای نمونه، پلان پوشش گیاهی، که شامل تغییرات موقت است - گیاهان در حال رشد - باید در تمامی مراحل طراحی مد نظر قرار گیرد. بعد از آن که کاشت گیاه انجام شد ۵ الی ۱۲ سال بطول خواهد کشید تا افراد از منظر لذت ببرند و خیلی موقعیت بیش از ۲۰ سال وقت نیاز است تا درختان به اندازه واقعی خود برسند. در این راستا معمار منظر، با توجه به ویژگی‌های گیاهان و ملزمومات آنها طراحی خود را انجام خواهد داد. به عنوان مثال، گیاهان مهاجم (پیشرونده) در طراحی منظر شناسایی شده و بسترهای مناسب برای آنها فراهم می‌گردد. همچنین طراح منظر موظف است گیاهان فصلی را شناسایی نموده و زمینه مناسب جهت نگهداری آنها بوجود آورد. این اصول در خصوص نقشه‌های کاشت گیاه چنان برای معماران منظر عادی مینماید که معمولاً آنها را رعایت نمی‌کنند، با کمک این روش طراحان محیط و منظر تسلط خود را بر عواملی که باید در طراحی لحاظ شود، بیشتر خواهند کرد. (Gazvoda, D. 2002)

تکنیکهای ارائه

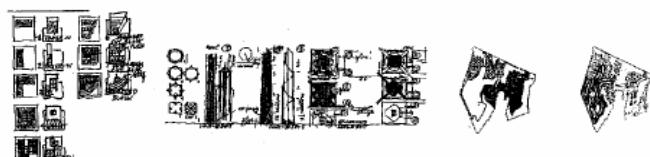
تحلیل



جمع آوری داده ها



ایده



طرح اولیه



۶۱

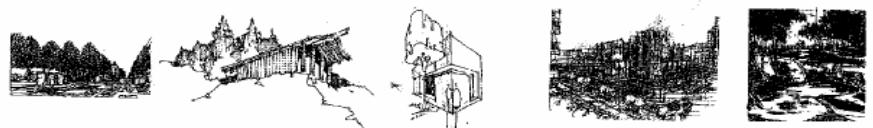
مقاطع عرضی



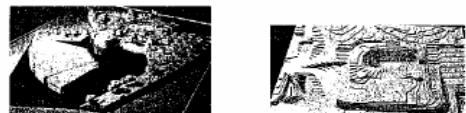
نمودار



پرسپکتیو



طرح نهایی



تصویر ۴. نمونه ای از تکنیکهای طراحی منظر، بر اساس تحلیل دیاگرام با هدف نمایش روند پیشرفت ایده طراحی و کنترل طرح نهایی (Gazvoda, D. 2002)

نتیجه گیری

طراحی محیط و منظر حوزه گستردۀ ای از رشته های علمی وابسته را در برگرفته و بر همین اساس، معماران منظر می باشند در تکنیکها و روش های مختلف تخصصی آموزش بینند. در این راستا طراح منظر می تواند با کاربرست تحلیل ها و تحقیقات میان رشته ای راه را برای یافتن بهترین طرح پاسخگو هموار نموده و در این میان همواره مسئله خلاقیت را در نظر داشته باشد همچنین باید از ابزارهای گوناگون در جهت کنترل عوامل تاثیر گذار بر فرایند طراحی به استفاده نمایند. در این میان به کار گیری شیوه های گرافیکی و دیاگرامهای تحلیلی چه با استفاده از ابزارهای ترسیمی و چه مدل های رایانه ای می تواند طراح محیط را در کاربرست عوامل اساسی طرح، باری رساند.

پی نوشت

^۱ - The layer-cake method

^۲ - Related disciplines

^۳ - Landscape planning

^۴ GIS (سامانه های اطلاعات جغرافیایی)، راه حل های پایه در جمع آوری، ثبت و مدیریت اطلاعات جغرافیایی در تعدادی لایه است که می توان آنها را با روش های مخصوصی ترکیب یا روی هم گذاشت تا امکان پاسخ به سوالات متعددی را فراهم سازند.

^۵ - Imperial Collage, London

^۶ - Analysis

^۷ - Synthesis

^۸ - Evaluation

^۹ - Concept

¹⁰ - Abstract

¹¹ - Decision

¹² - Concrete

¹³ - Creativity

¹⁴ - Robbins

¹⁵ - Silvetti

¹⁶ - Piano

¹⁷ - Rogers

¹⁸ - Moneo

¹⁹ - Warren Meaning

²⁰ - McHarg

²¹ - Marusic

²² - Wright

²³ - kesik

²⁴ - Hoinskes

منابع

- آتونیداس، آتنونی. ۱۳۸۱. بوطیقای معماری (آفرینش در معماری) تئوری طراحی، ت: احمد رضا آی، تهران، انتشارات سروش.
- بل، سایمون. ۱۳۸۲. منظر، الگو، ادراک، فرایند، ت: بهناز امین زاده، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- صدیق، رحمت الله. ۱۳۷۹. فراتحلیل مطالعات انجام شده در حوزه آسیب شناسی اجتماعی در ایران، نامه علوم اجتماعی، شماره ۱۵، صص ۶۷-۱۰۳.
- لنگ، جان. ۱۳۸۱. آفرینش نظریه معماری: نقش علوم رفتاری در طراحی محیط، ت: علیرضاعینی فر، تهران انتشارات دانشگاه تهران.
- ماتلاک، جان ل. ۱۳۷۹. آشنایی با طراحی محیط و منظر، جلد ۲؛ ت: معاونت آموزش و پژوهش سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران، انتشارات سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران.
- محمودی، امیر سعید. ۱۳۷۸. آموزش روند طراحی معماری. مجله هنر های زیبا، شماره ۴۵
- محمودی، امیر سعید. ۱۳۸۲. تفکر در طراحی، معرفی الگوی تفکر تعاملی در آموزش طراحی. مجموعه مقالات دومین همایش آموزش معماری، انتشارات نگاه امروز، تهران.
- ندیمی، حمید. ۱۳۷۸. جستاری در فرآیند طراحی. مجله صفو، شماره ۲۹.

۶۴

- Casopis,K.A.,2000.Vol.1.ELASASloveniaBF,Ljubljana.
- Gazvoda, D., 1996. Persistent Urban Landscapes, A Case Study:Ljubljana, Slovenia (Doctoral thesis). Harvard University GSD, Cambridge.
- Gazvoda, D. 2002 , Characteristics of modern landscape architecture and its education, Landscape of the future, The future of Landscape Architecture Education, Landscape and Urban Planning Journal, Volume 60, Issue 2, 30 July 2002, Pages 117–133
- Hoinkes, R., 2000. Visualizing Design Processes: Structures for Representation, Communication and Computation. Website: <http://www.clr.toronto.edu/PEOPLE/RODNEY/thesis1e.html>.
- Kesik, T., 1996. Knowledge Mapping. Website: <http://www.ryerson.ca/~bsc/kmapmain.html>.
- McHarg, I. L., 1969. Design With Nature. NHP, New York
- McHarg, I.L., 1997. Ecology and design. In: Thompson, G.F., Steiner, F.R. (Eds.), Ecological Design and Planning. Wiley, New York.
- Marušič , J., 1999. Okoljevarstvene presoje v okviru prostorskega načrtovanja na ravni občine, 2. zvezek: Modeli v prostorskem načrtovanju. BF, Ljubljana.c
- Robbins, E., 1994. Why Architects Draw. MIT Press, Cambridge.
- Rowe, P., 1992. Design Thinking. MIT Press, Cambridge.
- Steinitz, C., 1990. Framework for theory applicable to the education of landscape architects (and other environmental design professionals). Landscape J. 9 (2), 136–143.
- Wright, R.M., 1993. An Approach to Knowledge Acquisition, Transfer and Application in Landscape Architecture. Website: <http://www.clr.toronto.edu/PAPERS/kmap.html>